

## **Resolució 883/2024, de 4 de juliol**

**Número d'expedient de la Reclamació:** 651/2024

**Administració reclamada:** Ajuntament de Vandellós i l'Hospitalet de l'Infant

**Informació reclamada:** Diversa sobre ingressos de l'Ajuntament.

**Sentit de la resolució:** Estimació

**Resum:** En definitiva, aquesta Comissió emplaça a l'Ajuntament a acreditar que ha aplicat les TAAD amb caràcter previ a la SAIP, mitjançant la publicitat activa del registre d'eliminació, i també a acreditar quines taules ha aplicat.

En cas que no s'hagin aplicat les taules corresponents amb data prèvia a la SAIP, i eventualment la informació s'hagi conservat se li ha de facilitar l'accés a la persona reclamant la informació que demana i que fins ara no se li ha lliurat i que consisteix en el següent: "els pagaments fets per les centrals nuclears des de l'inici".

**Paraules clau:** Ajuntaments. Interessat. Periodista. Informació econòmica. Pagaments. Reclamació contra estimació parcial. Sense límits. Estimació.

**Ponent:** Mercè Aymerich i Boltà i Clara I. Velasco Rico

### **Antecedents**

1. El 29 d'abril de 2024 entra a la GAIP la Reclamació 544/2024, presentada per una persona interessada contra l'Ajuntament de Vandellós i l'Hospitalet de l'Infant en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent.
2. El 10 de gener de 2024 la persona reclamant va presentar una sol·licitud d'accés a la informació pública (SAIP) a l'Ajuntament en els termes següents: "Diners pagats per les centrals nuclears de Vandellòs (I i II) i les seves empreses propietàries i/o gestores a l'Ajuntament de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant des de l'inici del projecte de la primera central i fins a l'actualitat. Això inclou impostos, taxes i altres cobraments municipals, així com patrocinis de festes majors o qualsevol altra, inversions al municipi de qualsevol mena, etc. En definitiva, tots els diners pagats i aportats per aquestes centrals i les seves empreses al municipi. Demano que en la informació consti data del pagament, el concepte (una breu explicació del motiu del pagament) i la quantitat. Demano la informació en full de càlcul".
3. En la seva reclamació la persona reclamant explicita que: "L'Ajuntament de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant només va facilitar els pagaments de l'any 2023 i no els de tots els anys (des de l'inici dels projectes nuclears al municipi i fins a l'actualitat). A més, la



informació la va facilitar en PDF i no en full de càlcul com demanava. Posteriorment, el 23 de febrer de 2024, vaig fer una instància per requerir a l'Ajuntament la documentació que no m'havia enviat (i que adjunto en aquesta reclamació) però no he rebut resposta”.

4. El 8 de maig de 2024 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa la fundació reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació”.
5. En la mateixa data la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre la Reclamació, així com còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
6. El 28 de maig la GAIP rep l'informe de l'Ajuntament i un document en format full de càlcul amb algunes de les dades sol·licitades. Amb aquesta informació l'Ajuntament considera satisfeta la reclamació.
7. El 31 de maig la GAIP trasllada a la persona reclamant la informació rebuda de l'Ajuntament amb l'avertiment que si en un termini de 3 dies hàbils no comunica el contrari, s'entendrà que dona resposta a la sol·licitud d'informació pública, i finalitzarà el procediment per la pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la reclamació.
8. En data 4 de juny la GAIP rep les al·legacions de la persona reclamant: “El passat 31 de maig vaig rebre una notificació de la Comissió de Garantia d'Accés a la Informació Pública (GAIP) en la qual se'm feia arribar un informe de la Secretària de l'Ajuntament de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant en relació amb la meva reclamació 651/2024. L'informe insisteix en el fet que el consistori només té informació sobre els diners pagats per les centrals nuclears del municipi des de l'any 2007 i fins a l'actualitat. I té aquesta informació perquè la gestiona BASE. La Secretària de l'Ajuntament de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant diu que en virtut de la Llei 10/2002 de 13 de juliol d'arxius i documents que els documents comptables s'hauran de conservar durant almenys 5 anys i els expedients administratius entre 5 i 10 anys. La Secretària remarca que la informació facilitada es remunta a 2007, donant a entendre que el consistori ha complert més que de sobres amb les seves obligacions. En la meva sol·licitud d'informació pública a l'Ajuntament de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant no demanava consultar els expedients sencers —una cosa que sí que he fet en altres peticions a altres municipis o administracions, com sap molt bé la GAIP—, sinó que simplement demanava els pagaments fets per les centrals nuclears des de l'inici. Com argumentava aquest reclamant en un document d'al·legacions



signat el passat 23 de maig, les centrals nuclears han estat la principal font d'ingressos del municipi de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant i sembla absolutament inconcebible que el consistori només tingui el registre dels ingressos dels 16 últims anys que, per cert, sumen més de 130 milions d'euros. Una cosa és que existeixin encara els expedients o no —més enllà del que diu la llei, que un municipi no conservi una informació tan sensible com aquesta (la dels ingressos d'unes centrals nuclears) és sorprenent— i l'altra ben diferent és que no hi hagi cap registre d'aquests pagaments. Ni un llibre comptable, res. Això costa de creure, de debò. Només cal pensar en la en la resolució 490/2020 en relació amb la reclamació 340/2020. Aleshores, l'Ajuntament de la Pobla de Mafumet es va comprometre a revisar els seus llibres comptables per donar compliment a la sol·licitud d'aquest reclamant: saber els ingressos que havia percebut el municipi de les indústries petroquímiques des de l'any 1975 i fins a l'actualitat. La Pobla de Mafumet va complir, va entregar la documentació —es va pactar un temps prudencial perquè el consistori pogués trobar la informació i entregar-la— i ho va fer de tal manera que podia identificar perfectament a què corresponia aquest pagament. Com es va dir en el document d'al·legacions del 23 de maig, l'Ajuntament de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant només identifica amb prou feines l'IBI, mentre que la resta de pagaments són codis numèrics inintel·ligibles per aquest reclamant. I això que només parlem de pagaments fets des del 2007. Veient l'exemple dels dos municipis, sembla clar que Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant no té cap voluntat d'entregar unes dades que, per força, ha de tenir. Hem de recordar que estem parlant de pagaments fets per una indústria molt singular, la nuclear. Es tracta d'una activitat que no es troba a cada municipi de Catalunya, precisament — tot i que en el seu moment al Principat hi va haver quatre centrals operant simultàniament—. La seva perillositat va provocar en el seu moment molta alarma social. Va haver-hi municipis que es van oposar a tenir centrals nuclears al seu terme tot i els possibles beneficis que això els podia comportar (en ingressos). Tal com passa amb la petroquímica o, fins i tot encara més, les característiques d'aquestes indústries fan encara més necessària la tasca de fiscalització de les seves activitats. Com a periodista crec que és important saber quina és la contraprestació que ha rebut Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant per tenir al seu municipi dues centrals nuclears durant dècades (tot i que una no està operativa de 35 anys). Insisteixo en els meus arguments del 23 de maig. Crec que existeix un registre comptable (com en el cas de la Pobla de Mafumet i de qualsevol altre municipi) i que es poden arribar a conèixer els pagaments fets per les centrals a Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant.”



## Fonaments jurídics

### **1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública**

D'acord amb l'article 39.1 LTAIPBG i 29 del RGAIP aquesta Comissió és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació. L'article 2.b i c LTAIPBG defineixen la informació pública i preveuen el dret d'accés a les persones per a sol·licitar i obtenir-la que d'acord amb l'article 18.1 LTAIPBG, tant a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda.

L'article 20 LTAIPBG preveu els requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública, que l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. Els articles 21 i 22 LTAIPBG estableixen que aquests límits no són d'aplicació automàtica i absoluta i han de ser aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat i han d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

### **2. Sobre la condició de periodista de la persona reclamant**

En aquest punt cal recordar que l'LTAIPBG no fa cap diferència en relació a les persones que eventualment puguin exercir el dret d'accés a la informació pública davant dels subjectes obligats per la Llei a atendre les seves sol·licituds. La Llei reconeix el dret a totes les persones majors de 16 anys, i, en principi, la condició de periodista de la persona reclamant no hauria de tenir incidència en com les administracions públiques resolen la seva sol·licitud o reclamació d'accés a la informació. Amb tot, ja existeixen resolucions de l'Audiència Nacional i del Tribunal Suprem on es posa de manifest que: "Cuando el solicitante de información es un periodista deben redoblar estas cautelas para no interferir en la libertad de expresión y comunicación libre de información de los medios de comunicación, derechos fundamentales protegidos constitucionalmente" (Vegeu, per totes, la STS 1256/2021 - ECLI:ES:TS:2021:1256).

Aquesta doctrina és del tot coherent amb la pronunciada pel Tribunal Europeu de Dret Humans, per exemple, en la seva resolució relativa al cas de Szurovecz v. Hungary de data 8 de octubre de 2019 on sentència el següent: "(...) la recopilació prèvia d'informació és un pas preparatori essencial al periodisme i és una part inherent i protegida de la llibertat de premsa. Els obstacles generats per dificultar l'accés a la informació d'interès públic poden dissuadir els qui treballen als mitjans de comunicació o en àmbits que reivindiquin aquests assumptes. Com a conseqüència, és possible que ja no puguin exercir el seu paper fonamental com a "guardians públics", i la seva capacitat per facilitar informació precisa i fiable es pot veure afectada



negativament (...) El paper de “guardià” dels mitjans de comunicació adquireix especial importància en tals contextos, ja que la seva presència és una garantia que les autoritats poden rendir comptes per les seves conductes (...) el Tribunal està convençut que l'informe que el demandant pretenia preparar feia referència a una qüestió d'interès públic, on hi havia poc marge per a les restriccions a la llibertat d'expressió en virtut de l'article 10, apartat 2, del Conveni Europeu de Drets Humans (...). (La traducció és nostra).

### **3. Sobre el dret d'accés a la informació sol·licitada**

En primer lloc, cal palesar que la informació sol·licitada és informació pública, d'acord amb allò previst a l'article 2.b) de LTAIPBG, ja que és informació que l'Ajuntament previsiblement ha de tenir en el seu poder, fruit de l'exercici de les competències que li són pròpies. En segon lloc, és clar que l'Ajuntament resta inclòs dins l'àmbit subjectiu d'aplicació de l'LTAIPBG i queda obligat a resoldre en temps i forma les sol·licituds d'accés, segons el que disposa l'article 3.1.a) de l'esmentada Llei.

En tercer lloc, cal tenir en compte que una part de la informació ja ha estat lliurada per l'Ajuntament reclamat. Pel que fa la resta de la informació reclamada cal tenir en compte per poder rebatre els arguments de l'Ajuntament per no facilitar la informació reclamada el següent. En primer lloc, la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i documents de Catalunya no determina terminis de conservació de cap tipus de documentació. Aquesta determinació és pròpia de les TAAD. El que s'explicita a l'article 9 de la Llei és que “Un cop concloses les fases activa i semiactiva, s'ha d'aplicar a tots els documents públics la normativa d'avaluació, sobre la base de la qual se'n determina la conservació, per raó del valor cultural, informatiu o jurídic, o bé l'eliminació. Cap document públic no pot ésser eliminat si no se segueixen la normativa i el procediment establerts per via reglamentària”. I l'article 35.1.b) determina que s'ha de fer públic el registre d'eliminació de documents.

Així mateix, el Decret 13/2008, de 22 de gener, sobre accés, avaluació i tria de documents que estableix en l'article 11.4 que “quan l'aplicació d'una taula d'avaluació i accés documental comporti l'eliminació de documents, la persona tècnica que porti a terme aquesta aplicació, abans de procedir a la destrucció, ha de: a) Disposar d'un inventari de la documentació a destruir, b) Obtenir l'autorització de la secretaria general o de la direcció de l'organisme o entitat titular de la documentació, c) Comprovar que cap circumstància administrativa o jurídica hagi alterat el termini de conservació fixat per als documents a eliminar” i ha de disposar del corresponent Registre de destrucció de documents (article 12) degudament autoritzat per la secretaria general o la direcció de l'organisme o entitat titular dels documents.

D'altra banda, si tal i com s'expressa en l'informe (“els documents comptables i fiscals, s'hauran de conservar durant al menys 5 anys i els expedients administratius entre 5 i 10 anys”) es



resultaria en que no es disposaria de cap traçabilitat de cap document econòmic i tampoc dels expedients administratius, cosa que no resulta versemblant, atès que amb caràcter general, és criteri de la CNAATD no destruir cap document comptable o fiscal almenys passats els 6 anys des de la remissió del Compte General a la Sindicatura de Comptes.

Altrament, convé recordar que el Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals (TRHL) estableix en l'article 203 la competència del Ministeri d'Hisenda per establir els llibres que, com a regla general i amb caràcter obligatori, s'hagin de portar com del tractament comptable simplificat de les entitats locals. Aquesta competència es desenvolupa l'*Orden EHA/4040/2004, de 23 de novembre, por la que se aprueba la Instrucción del modelo Básico de Contabilidad Local* (BOE núm. 296, de 9 de desembre de 2004) que aprova una nova Instrucció del model simplificat de comptabilitat local donant compliment al TRHL i completa un nou marc jurídic de la comptabilitat de les entitats locals i els seus organismes autònoms. El Model Bàsic del Sistema d'Informació Comptable per a l'Administració Local (SICAL-Bàsic) té per objecte registrar les operacions de naturalesa pressupostària i no pressupostària que es produeixin en l'àmbit de l'entitat local subjecte de la comptabilitat (regla 7) i regula els registres comptables, que com a norma general es faran mitjançant procediments i mitjans informàtics (regla 16), tant pel que fa al tractament de les dades com l'arxiu i conservació de la informació, mantenint un criteri de flexibilitat a l'existència dels tradicionals llibres de comptabilitat per al cas excepcional d'entitats amb pocs recursos materials i personals. Aquests registres comptables estan en la majoria del casos pendents d'avaluació i, per tant, mentre no s'estableixin aquests criteris són de conservació permanent.

En definitiva, aquesta Comissió emplaça a l'Ajuntament a acreditar que ha aplicat les TAAD amb caràcter previ a la SAIP, mitjançant la publicitat activa del registre d'eliminació, i també a acreditar quines taules ha aplicat.

En cas que no s'hagin aplicat les taules corresponents amb data prèvia a la SAIP, i eventualment la informació s'hagi conservat se li ha de facilitar l'accés a la persona reclamant la informació que demana i que fins ara no se li ha lliurat i que consisteix en el següent: "els pagaments fets per les centrals nuclears des de l'inici".

Igualment, cal tenir en compte que aquesta Comissió no detecta d'ofici l'existència de cap límit que pugui restringir el dret d'accés a la informació pública de la persona reclamant en aquest supòsit concret.

Finalment, quant a l'afirmació que fa l'Ajuntament en el sentit que no disposen d'una part de la informació reclamada perquè des del 2007 tenen la gestió delegada, cal recordar que d'acord amb l'article 2.b) la informació pública és la informació "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de



l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei." En aquest sentit l'Ajuntament pot reclamar a la institució en qui ha delegat la competència en aquest àmbit la informació que li demana la persona reclamant, i la institució delegada està obligada a subministrar-li. Per tant, l'Ajuntament té en les seves mans la capacitat de rebre aquesta informació d'una institució obligada a subministrar-li i així poder donar satisfacció al dret del periodista reclamant.

#### ***4. Obligtorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) i atribucions de la funció pública de secretaria***

L'article 7 de la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i gestió de documents modificada per la Llei 20/2015, de 29 de juliol estableix l'obligtorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) que garanteixi el tractament correcte dels documents en tot el seu cicle de vida i que permeti complir amb les obligacions de transparència. Un concepte molt ampli que requereix dotar-se d'un seguit d'eines i instruments que permetin la millora dels processos, la seva normalització i estandardització, per tal de garantir el compliment de la normativa i la qualitat de la informació i la implementació de solucions que permetin garantir la correcta gestió de la informació pública. L'article 8 afegeix que l'organització, l'avaluació i la conservació dels documents públics i l'accés a aquests són responsabilitat directa dels titulars respectius.

El capítol X del Reial decret 4/2010, del 8 de gener, pel qual es regula l'Esquema Nacional d'Interoperabilitat en l'àmbit de l'Administració electrònica estableix que les administracions públiques han d'adoptar les mesures organitzatives i tècniques per a garantir la recuperació i conservació del document electrònic entre aquestes, la definició d'una política de gestió de documents, la inclusió en els expedients d'un índex electrònic signat per l'òrgan o entitat que garanteixi la integritat de l'expedient electrònic i permeti la seva recuperació, la identificació única i inequívoca de cada document que permeti classificar-lo i recuperar-lo, l'associació de metadades, la classificació d'acord amb un quadre de classificació, el període de conservació segons les convencions de cada comissió avaluadora, l'accés complet i immediat dels documents entre d'altres.

Pel que fa a gestió de la documentació i arxiu dels documents electrònics, la Disposició Addicional Onzena de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya estableix que els documents electrònics s'han de gestionar i conservar en expedients electrònics d'acord amb les prescripcions de la normativa en matèria d'arxius i documents; que l'arxiu dels documents i expedients electrònics ha d'assegurar la identitat i la integritat a llarg termini de la informació que contenen; que els documents públics electrònics han de tenir garantides l'autenticitat i la integritat dels continguts,



i també la conservació de l'aparença i la funcionalitat originals i, quan escaigui, llur confidencialitat, durant el termini establert per la normativa vigent en matèria d'arxius i documents; que les administracions públiques han d'assegurar la possibilitat de transformar els documents per raons tecnològiques, per a adaptar-ne el format i la sintaxi informàtica a les necessitats de gestió i preservació establertes per la normativa d'arxius i documents; que els sistemes d'informació que utilitzin les administracions públiques incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei han de garantir, sempre que sigui possible, l'autenticitat i la integritat de llurs dades, i també la traçabilitat de les accions que portin a terme; que les dades contingudes en els sistemes d'informació de les administracions públiques es consideren documents públics electrònics, i els són aplicables les disposicions d'aquesta llei relatives a l'arxiu electrònic.

Tanmateix, l'LTAIPBG reconeix els sistemes de gestió de documents públics com a facilitadors de dades i documents autèntics (art. 5.2) i la necessitat d'estructurar la informació seguint criteris temàtics i cronològics, seguint el quadre de classificació documental corporatiu i incorporant-hi índexs o guies de consulta (art. 6.1.d).

Cal recordar, que l'article 3 del Reial decret 128/2018, de 16 de març, pel qual es regula el règim jurídic dels funcionaris d'Administració local amb habilitació de caràcter nacional, que regula la funció pública de secretaria estableix en punt 2 la funció de fe pública, i entre aquestes la direcció superior dels arxius i registres de l'entitat local (I). Així doncs, i en conseqüència d'aquest mandat legal i el d'assessorament legal preceptiu (article 2.1.a), ha de ser coneixedora de l'existència d'un sistema de gestió documental, impulsora si no en disposa, vetllar per la documentació amb una sistemàtica de treball mínima sobre la documentació de la qual n'és el custodi i responsable primer de la manca de localització de documentació, de mantenir l'ordre i garantir el retrobament de documentació.

Altrament, l'article 19.2 de la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català que regula els documents que integren el patrimoni documental de Catalunya inclou, entre altres, "els documents produïts o rebuts, en l'exercici de llurs funcions i com a conseqüència de llur activitat política i administrativa, per la Generalitat, pels ens locals i per les entitats autònomes, les empreses públiques i les altres entitats que en depenen" i en conseqüència estan subjectes al Decret 13/2008, de 22 de gener, sobre accés, avaluació i tria de documents que estableix en l'article 11.4 que "quan l'aplicació d'una taula d'avaluació i accés documental comporti l'eliminació de documents, la persona tècnica que porti a terme aquesta aplicació, abans de procedir a la destrucció, ha de: a) Disposar d'un inventari de la documentació a destruir, b) Obtenir l'autorització de la secretaria general o de la direcció de l'organisme o entitat titular de la documentació, c) Comprovar que cap circumstància administrativa o jurídica hagi alterat el termini de conservació fixat per als documents a eliminar" i ha de disposar del corresponent



Registre de destrucció de documents (article 12) degudament autoritzat per la secretaria general o la direcció de l'organisme o entitat titular dels documents.

Així doncs, atesos aquests preceptes legals, la informació sol·licitada i reclamada, en el cas que existeixi, ha de formar part de diferents expedients administratius o registre comptables, que han d'estar perfectament classificats de manera que sigui possible la seva recuperació i facilitar-ne, si escau, l'accés. Com a referència i seguint el model de Quadre de classificació per a l'Administració Local del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, aquesta documentació hauria d'estar classificada dins el nivell *Documents comptables d'ingrés* (codi 0082), sèrie *manaments d'ingrés* (1651) i també en el nivell *Llibres i registres comptables* (0084).

##### **5. Seguiment de l'execució**

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

##### **6. Publicitat de les resolucions de la GAIP**

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.



## Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 4 de juliol de 2024, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 651/2024 i declara el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 3.
2. Requerir a l'Ajuntament de Vandellós i l'Hospitalet de l'Infant que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de quinze dies.
3. Requerir a l'Ajuntament de Vandellós i l'Hospitalet de l'Infant a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
4. Convidar a la persona reclamant que informi la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 651/2024 i donar publicitat d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló  
Presidenta

---

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web [www.gaip.cat](http://www.gaip.cat) l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.